

PERIÒDICH IMPARCIAL. REGIONALISTA,
de Literatura. Art. Montepios. Varietats.
Noticias y Anuncios

Directió: MUNTANER, 112, 4.ª - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.^a

PREU DE SUSCRIPCIÓ: una pesseta TRIMESTRE.—UN NÚMERO SOL. 10 céntims.—ATRASSAT, 15.

Avuy segueix la publicació de 'l *Anteproyecto de Ley de Socorro mutuo*.

JOSEPH VERDI

Nasqué a Roncole, petita població de 200 habitants, a una llegua de Burseto, ducat de Parma: tenia 87 anys.

Sa primera obra, *Oberto Conte di San Bonifazio*, fou estrenada 'l 17 de Novembre de 'l 39 a 'l teatro de la Scala de Milán: la última, *Falstaff*, ho sigui en lo mateix teatro la nit de 'l 9 de Febrer de 'l 93.

Aquesta distancia de fetxas implica pera 'l mestre Verdi mes de mitja centuria d'un treball incessant.

No tenim espay suficient pera fer una detallada biografia de 'l inspiradíssim compositor que ab són talent y activitat ha donat a la lírica dramática evidents y palpables probas d' ésser un verdader geni musical.

No citarem com a confirmació de nostra asert *Il Corsaro*, *I due Foscari*, *La battaglia du Legnano* y altrás que passaren per las taulas de 'l teatro com fochs-follets; pero si com exemplar de sa inagotable vena melódica y de sa potencia dramática, *Ernani*, *Il Trovatore*, *Rigoletto*, *Un ballo in maschera*, etc., etc. Aquestas foren las afortunadas fillas de sa primera época, quant la música moderna exigia nova manera de sentir y pensar, llensant lluny de 'l escenari l' escola purament melódica que allavors regnava.

Verdi, compregué la inverossimilitut, lo in-

fructuós de sa continuació; tocá la necessitat de la reforma de nostra lírica dramática, pulsá ab suma atenció las manifestacions de 'ls públichs que representan la forsa directriu de 'l desenvolvement de 'l art, y posá sa privilegiada inteligencia a 'l servey de la música moderna.

Per aixó fer y no volguent entrar de cop y volta en la nova y revolucionaria cofradia que 'l obligaba a surtir de sa atmósfera hont naixia y 's desenvol·laba sa vida conceptiva, doná com a punt de transició, com a pont ó palanca per' passar d' una escola a 'l altra, 'l *D. Carlo* que s' estrená a París a 'l Mars de 'l 1867 ab molt éxit.

Nou Verdi 's presentaba a 'l públich; potser no tan personal com las anteriors obras, potser no tan espontáneo y fácil; pero si mes sabi, mes cuidadós en demostrar lo caudal de ciencia que possehia, en que 'l orquesta en sas mans podia arribar fins a 'l límit de 'l expressió de 'ls sentiments y caràcters, tendencias y aspiracions de 'ls personatjes posats en acció.

Després de *D. Carlo* vingué la mes celebrada y la mes unanimament aplaudida de totas las obras de 'l incansable compositor italià: *Aida*.

Fou escrita ab motiu de volguer celebrar lo Khedive d' Egipte Ismail Pachá, l' obertura de 'l Canal de Suez. La obra fou presentada sens reparar en gastos: lo patrocinador era massa alt pera fitxar-se en aquestas miserables minucias.

Lo mestre cobrá per són treball 20,000 duros.

Per lo que és son mérit no resulta exajerada la cantitat.

Y no acabá aqui Verdi. Tenia que darnos un' altra sorpresa de que son talent era inagotable, de que 'ls anys afinaban cada dia mes las cordas de sa energia, y que 'l ánima plena de joventut vivia en los plahers d' una eterna primavera, arrullada pe 'ls variats tons de la verdadera poesia.

Y 'ns doná *Otelo*, manifestació plena de la forsa, de la virilitat ab que interpretava los mes culminants passatjes de la obra de Schakespeare.

Poch després nos sorprenia ab una obra de distint caràcter, de nou gènero, forma diferent de la fins allavors usada, plena de gracia, saturada de ingenuitat encantadora, xamosa, afalaguera: *Falstaff*.

En aquet cás en Verdi demostrá á sos detractors que 'l geni no envelleix may y qu' ell ab sa espléndida imaginació podí, com ho feya, fer rebrotar l' arbre frondós de sa indiscutible immortalitat.

Si com á músich ha sigut la viva representació de 'l art líric d' Italia durant mes de mitj sigle, demostrá sos humanitaris sentiments creant un Assilo per' alberch de músichs vells y pobres, dedicant á sòn sosteniment la major part de sa quantiosa fortuna.

Rebé en vida distincions, honors, ovacions entusiastas, delirants, nascudas á 'l caliu de sas inspiradas obras: en mort rebrá l' insigne mestre las llágrimas de 'l agraïment nascudas de 'ls companys qu' en l' exercici de 'l art *guanyaren* la velleja ó la impossibilitació.

ROMEO SANTA CLARA.

Revista teatral

Liceo.—*Hänsel é Gretel*. Son los protagonistas de un quènto per tot arreu conegut y per tothom aplaudit per sa ingenuitat y senzillesa.

La novetat de l' assumpto, la edat de 'ls dos citats personatjes, la falta de lluyta de corrents passionals de que careix lo llibre, lo no haverhi las ratllas nervudas de oposats caràcters que estableixin lo clar y obscur de 'l quadro dramàtic, posaban en un apreto á 'l músich que tenia que construhí sens fonaments, sens base ferma, segura, la obra musical.

Cap condició de las indispensables per la lírica dramática reuneix l' arreglo de Adelaida Wette.

Lo treball l' ha tingut de ferse 'l lo compositor creant-se situacions per' que resultessin simpàtics los protagonistas pera donar mostrars de sa portentosa gallardia conceptiva, pera dominar á 'l públich ab la suau aroma d' una pregaria y ab las torrentadas de sonoritat d' una orquestació manejada per má de mestre.

Una noya y un noy, sos pares, y una bruixa.

He'us aquí 'ls personatjes de *Hänsel é Gretel*.

La idea és completament nova en sa essencia cardinal, y atrevida á 'l posarla en música y á 'l portarla á las taulas de 'l teatro, ahont las cosas mes insignificants cauhen en lo ridícul mes extremat, sens salvarlas la bona y fonda intenció de 'l músich en la manera de presentarlas.

Aixó no ha succehit en *Hänsel é Gretel*.

Y és perque 'l músich alemany, á mes de possehir una imaginació florida, de vol d' águila en la grandiositat inicial de sa forma y desarrollo, té un caudal de coneixements orquestals no molt comú, un instint de fina y delicada observació de la naturalesa, y un entusiasme, una verdadera idolatria pe 'ls clàssichs, molt particularment pe 'l autor de *Don Giovanni* y *Les noces de Figaro* que 'l portan á fundir en una solució de forma encanta-

dora los mes difícils y entrebancats paranyes de la descripció de ideas y sentiments.

Humperdinck, tot y 'sent (segons diuhen) admirador y deixeble de Wagner, no ha volgut entrar resoltament en lo terreno de 'l mestre.

Té moments que arriba á la porta, fins hi truca; pero espantat de son atreviment, fuig, y allavors entra joyós, l' ànima esplayantse, en las divinals regions hont hi canta la melodia eterna, l' immortal Mozart.

Aixó 'ns porta com per la má, conseqüencia de la primicia sentada mes amunt, á dir que en *Hänsel é Gretel*, única obra que li coneixem, Humperdinck no té personalitat fixa, dominant, que atragui á 'l auditori y per la forsa de sòn geni en las tortuositats incidentals de 'l desarrollo de la fábula subjecti á 'l espectador, l' obli-gui á respirar en aquells moments l' atmósfera de sa manera de sentir l' art, la personal, la propia.

Aixó no s' hi troba.

Quant menos s' ho pensa sent uns verdaders couplets dignes d' un café cantant y de una *divette* fiambre, y á 'l costat d' aquesta página borrosa, s' hi troba la inspirada, la en tots conceptes bellíssima cansó de Gratel en lo segon acte.

No se sab qué admirar mes, si á 'l poeta que canta inspirantse en los ayres populars de sa comarca portanthi l' expressió de sa vida moral, ó á 'l filosof que ab sa ciencia infalible, coloreja ab la llum de 'l art l' alada idea que encanta y enamora.

Y en aquesta tessitura canta y mes canta y refila l' artista, trobant modulacions sempre naturals dintre l' escala de la música alegre, riallera, xamosa, que aviva l' esperit y eleva l' ànima fentla gosar de 'ls effluvis de la vida ideal, bucólica.

Així se sosté Humperdinck en los dos primers actes de sa obra, tenint lo públich embadalit ab la fluidés clàssica (Mozart) de sa melodia de forma irreprotxable, cenyida á 'l pensament de la lletra y llensant per tot indret la gracia, tendresa, ingenuitat y elegancia.

L' acte tercer és lo flux de la obra.

Sembla impossible sigui de 'l mateix que ha concebut los dos anteriors.

¡Quina llástima d' aquell temps de wals tan de parranda y manosejat, que recorda un coro d' una sarsuela molt coneguda de 'l repertori castellá!

Es per' nosaltres aquest acte 'l en que hi posá Humperdinck mes cuidado, mes inteligencia, carinyo, amor, pera cubrir ab lo ropatje orquestal las deficiencias de concepte, las caygudas de l' artista, lo vulgar de sa forma. Aquell duo de *terceroletas* es digne de la Franceschini y per cantarse tot balancejant.

Resumim: *Hänsel é Gretel* és una obra que per sas bellasas se sent ab delicia y encantament y que 's fá simpática desde 'ls primers compassos.

A 'l verdader y calurós éxit que tingué la nit de 'l estreno, molt hi contribuiren las Srts. Irene Monte, Baldini, Usa Bardi y Lorini, la Sra Gabbi y 'l Sr. Baldassari que foren aplaudits en algunas escenas y en los finals de cada acte.

També 'n participá 'l reputat pintor escenógrafo senyor Vilumara qui tingué que presentarse á las taulas á 'l acabarse 'l segon.

Y mes que á tots los citats, correspon l' éxit franch y just á 'l Sr. Mascheroni que dirijí ab inteligencia y acert, ab verdader entusiasme, la orquesta, fent sobresurti los innnumerables detalls de que está plena la partitura, filigranas que avaloran la obra de Humperdinck.—A. DE LA FLORIDA.

Tívoli.—La empresa de 'l *Teatro Lirich Catalá* pòt

estar mes que satisfeta per la bona acullida que 'l públich dona á sas funcions. Aquéstas se contan per plens.

L'última obra estrenada és: *L'adoració de 'ls Pastors*, quadro plástich, lletra de mossen Cinto Verdaguer y música de Enrich Morera.

A 'l poeta vigatà no se 'l ha de jutjar com á autor dramátich que va á 'l teatro sentant las primicias d' un problema social, ó desarrollant un de 'ls extrems mes culminants de la vida moderna, ó un altre assumpto de palpitant interés. No: en la obra de nostre poeta s' hi respira 'l delicat perfum de flors que sols á 'l cel miran; imaginació mística, flor delicada que obra sa corola á 'l bès de l' amor: sols á 'l amor de puresa entona sas estrofes que s' evaporan entre 'l fum de l' incens, y pujan, y 's perden, embaumant l' infinit: peregrí en aquesta vida, segueix la ruta ab pás ferm, mirant sempre l' estrella rutilant de nostre Fe y Esperansa; aucella pe 'ls vents fuetejada, aixeca 'l vol y en las regions etéreas hont tot és pau y benaventuransa, canta á la Caritat cristiana que dignifica y redimeix, verdader arch de San Martí que anuncia la bonansa de l' ànima atribulada. Aquí 's troba á mossen Cinto y no en altra part.

Per' aixó 'l públich no sent entusiasmé per *L'adoració de 'ls Pastors*, per lo nou que li resulta 'l género, per lo poch identificat qu' está ab la idea mare que fa parlar á 'ls personatjes.

No volem pas dir que no s' aplaudeixi, sino que resultan molt divididas las opinions de si 's deuen portar aquests assumptos á 'l teatro y en la forma que ho fa 'l *Lirich Català*.

La música de 'l mestre Morera está apropiada á 'l tò general de la obra.

Acaba aquesta cantant á coro: *L'noy de la mare*.—
R. SANTA CLARA.

Eldorado.—Poca feyna ofereix á 'l revistero 'l treball d' aquesta setmana.

Sols una novetat tinch anotada y és Mr. Clayton ab sos exercicis contursionistas.

S' ha de véurer per' créurer sia possible fer lo que fa: en són esqueleto no hi deu haver articulacions y aquestas serán de pá de pessich, ó carn de membrillo: és tanta sa ductilitat, que s' estira, s' arronsa, 's tòrs de camas y de brassos, y lo mes incompreensible: és que de cintura amunt fa que lo que va á 'l devant vaji á 'l redera.

La concurrencia en totas las funcions ha sigut numerosa y aplaudia lo atrevit y fenomenal de 'ls exercicis.—A. F.

Principal.—En est elegant calisseu ve actuant ab lo milló éxit la companyia castellana de declamació de donya Carme Cobeña, dirigida pe 'l primer actor don Agapito Cuevas.

En escena han sigut pasadas *Dora*, *Fedora*, *La de San Quintín*, *La prudencia en la mujer* y *El castigo del Pensequé*, abduas de Tirso Molina, y refoses, la primera, pe 'l Sr. Oliver y la derrera pe 'l Sr. Villegas. També hi havem vist *El Patio*, y 'l nou drama de 'l Sr. Palou y Coll *D. Pedro del Puñalet*.

En totas las obras ditas la interpretació no pot menys d' ésser aplaudida, senyalant en primer lloch á la senyora Cobeña qui ha guanyat moltíssim. Dicció clara, prosodia elegant, delicadesa de sentiments, passió dramática, tot contribueix á fer de la Cobeña una actriu que dins de poch, será, sino de fet de dret, la primera actriu espanyola. Una sola cosa havem de tatxar: á voltas diu ab massa precipitació, filla sens dupte de la forsa d' expressió que imprimeix á 'l diálech y que si no resultés en defecte de la claretat de aquet, ni sisquere ho hagerem esmentat.

Molt be en Cuevas. cosa sempre; y demostrant molta pericia en la direcció escénica.

Los Srs. Colom y Rausell, actors que mereixen menció especial pel bon gust ab que treballan, com també la Sra. Colom y la Srta. Quijada, actriu aquesta de molt pervindre y que fa una *pradiana* inimitable.—A.

CONFERENCIA OBRERA

Lo Sr. Gobernador civil, que havia donat permis per fer un meeting per tractar sobre la lley d' accidents de 'l treball, posant com á condició que sols podia haverhi 40 concurrents, va autorisar la celebració de una conferencia obrera relativa 'l mateix assumpto sense limitar número d' oyents, si be va procurar que no fossin gayres, perque, un cop autorisada la conferencia, va negar permis de fixar cartells anunciantla.

Ab tot, l'acte va tenir lloch diumenje passat á *La Serpentina*, comensant á las deu de 'l matí ab regular concurrencia. La societat organísadora pót donarse per satisfeta; puig lo sèr major ó menor lo número de concurrents, no priva la importancia á las disertacions fetas pe 'ls Srs. Juralo y Perelló, encarregats de dirigir la paraula á 'l auditori.

Aquesta conferencia va evidenciar la forsa inmensa de la mutualitat com á factor importantíssim en la marxa social y va deixar véurer lo benefici que á la pau y á la harmonia de las diversas classes pót reportar la idea mutualista degudament implantada. De lo que va dir don Juan Perelló 's dedueix clarament que la mutualitat, seguint lo camí trassat per la associació iniciadora de aquella conferencia, portará á no trigar gayre (y tan poch trigarà que ja 'se 'n tocan resultats práctichs) la manera de que 'ls treballadors pobres obtingan per dret propi quant sigan vells 'l cobro de una renda vitalicia que 'ls asseguri la subsistencia lliurantlos de acudir a la almoyna ó á 'ls assilos; que 'ls que morin, jovas ó vells, no deixin ab lo dolor la espantosa miseria en sas familias, sino que pe 'l contrari, deixin á aquéstas algún capital, si be petit, bastant á treure 'ls de grans apuros en aquell trance luctuós, y per fi 's lográ auxiliar á las familias quant la mare tinga successió.

Aquets tres punts fonamentals de *La Unión defensora del Socorro mutuo* són també los que forman la esencia de las lleys sobre accidents de 'l treball y regulant lo de las donas; y tenint en compte que la associació que 'l senyor Perelló presideix tingué aprobada una secció per accidents ocorreguts á obrers y que dita associació és anterior á la fetxa en que 's van discutir, aprobar y sancionar ditas lleys y que 'l Govern á 'l presentarlas tenia coneixement de 'ls Estatuts, existencia y funcionament de *La Unión defensora*, no és aventurat—y be ho digué l' orador—pensar que tal vegada aquells estatuts contribuiren á apressurar la presentació de la lley d' accidents que ab ells tèn molts punts de semblansa. Per aixó—digué—aquella societat ara ha cregut convenient posar una secció en pró de 'ls obrers, á fi de que aquets, en cas de desgracia que hagi de sér indemnizada en virtut de la lley de 'l Sr. Dato, cobrin sempre lo degut, y per igual causa, en vista de la deficiencia de la redacció de 'l article 12 de la lley, demanará que 's reformi en lo sentit de que 'ls patrons de industrias petites quins per aqueix motiu no tenen solvencia prou gran, vingan obligats per medi de 'l seguro que autorisa dit article, á lograr que hi hagi la seguritat de que en cas d' accident, los seus jornaleros no quedaran sense cobrar.

La seguna part de 'l discurs de 'l Sr. Perelló va limitar-se á concretar la idea de la conferencia y á demostrar que si s' accepta pe 'l Govern y per las Corts l' anteproyecto de 'l Congrés general de Auxili mutuo celebrat fa un any y mitj en nostra ciutat, tots los treballadors de Espanya tindrán medi de cobrar per mandato legal una pensió de sis duros cada mes desde la edat de 60 anys, pensió que veurán aumentada ab altra de set duros á 'l mes quant arribin á 70 anys, resultant que unts los esforos de associacions com *La Unión defensora* ab lo de una lley (si s' aproba) per dita associació proposada á 'ls Poders públichs, tothom que arribi á 60 anys tindrà indirectament un augment de jornal ó de paga y á 'l arribar á sa decrepitat disfrutará una vellesa tranquila.

Vegi 'l mes negat si això és ó no és interessant.

Pero mes interessa encara si 's reflexiona respecte á 'l discurs de 'l il·lustrar obrer Manel Jurado. Aquet jove treballador va extendre's sobre la qüestió social; va fer veure que 'ls patrons se deixan guiar, en general, massa per l' egoïsme; va excitarlos á que compleixen sos debers assistint á las juntas de 'ls Jurats mixtos (cosa que descuidan moltes vegades mentres los obrers no hi faltan), y va demostrar que aquella pau y harmonia se alcansaran ab una forta unió de 'ls treballadors y un criteri de expansió y de justícia per part de 'ls amos.

Lo Sr. Jurado va recalcar que 'ls Guberns no obran espontáneament en pró de las classes obreres, afeint que quant los donan algun dret és á *regañadientes*, com, segons ell, ha succehit ab la llei d' accidents recentment promulgada, la qual de tots modos és una concessió y una reparació degada á 'ls que no contan ab mes medi de viure que 'l treball honrat.

De veras voldríam que las personas pensadoras fossin cas de conferencias tan importants com ho va resultar la celebrada diumenje en aquesta capital.

U. C. B.

D. PEDRO DEL PUÑALET

drama en tres actes y en vers, original de 'l Sr. PALOU y COLL.

La companyia de D.ª Carme Cobena que actua en lo Teatro Principal, ha estrenat lo darrer drama de l' autor de *La Campana de la Almudaina*. La nova producció, adoleix d' un defecte d' origen; això és, porta trenta anys de retrás. Avuy no van las corrents de 'l teatro pe 'ls indrets de 'l drama històric, de capa y espasa y de 'l vers majestuós; avuy se demana realisme, vida present, no passada, prosa, res de vers; y, com que *D. Pedro del Puñalet* és tot lo primer, per això dich que és un drama que ve retrassat y, per això crech que, ab tot y 'ls seus defectes, dos ó tres dotzenas d' anys enderrera haguera sigut un èxit franch.

Acabo de dir que la obra té defectes, y, en lo meu sentir, lo primer y principal és la vaguetat y difusió de la falla escènica, tan pronunciadas, com que la fan incomprendible; en segon lloch, cap senyalar la desnaturalisació de 'l caràcter de 'l monarca, completament diferent de 'l que 'ns parla la historia, y sobretot la seva mateixa crònica. Altres ne podria fer notar, sens dupte menys importants y fins pot ser que alguns no ho fossin, jutjant l' obra desde 'l punt de vista de la escola á que perteneix.

També té mèrits y qualitats, y com que aixís ho reconech, me plau consignarlos; y és un d' ells la estructura de 'l acte primer, sens dupte 'l milló de tots: també ho és, y aquet en grau superlatiu, lo llenguatge y la versificació; poeta 'l Sr. Palou y Coll, ha escrit lo seu nou drama ab llenguatge robust y en vers elegant, ab la forma caballeresca propia de 'l gènero; per això *D. Pedro del Puñalet* és escoltat ab gust.

Ab tot, entenich, que com obra pensada, meditada y molt treballada, és digna filla de l' autor de *La Campana de la Almudaina*, per mes que no pugui dirse bessona de aquesta.

La interpretació excelent, sobresurtint lo Sr. Cuevas en la part de protagonista y la Sra. Cobena en la de *Maria de Cabrera*. Abdos tingueren moments felissos y arrencaren á la concurrencia aplaudiments repetits. — ARGENTVIU.

Saló de descans

Ab la mort de la distingida tiple d' ópera Sra. Vicentina Ferni l' art líric va tenir una perdua de consideració. La Sra. Ferni, artista de la bona escola italiana, tenia tot lo repertori, y era un verdader puntal per las empreses. Havia cantat en los principals teatros de l' extranjer y de nostra patria. Tenia excelents qualitats que li reconegué també nostre públich aplaudintla en las óperas mes populars. Casada ab l' intel·ligent barítono y mestre de cant Sr. Carbonell, havia fixat darrerament sa estada en Barcelona ahont ha mort. D. E. P.

—Apropòsit de 'l barítono Carbonell. Actualment se

troba formant part de la companyia Giovannini, en la que també hi figura la distingida artista Susana Vigier, artista de gran pervindre, gracias á sa ben timbrada veu y excelent escola y gallarda y simpática figura; dots que posa de relleu en las obras que executa, com avans las hi posá en *Il trovatore*, *Pagliacci*, *Ballo*, etc.

—Lo dia 10 á las deu celebrarà la Junta General ordinaria 'l Montepío Catalá.

—La «Liga espiritual de Ntra. Sra. de Montserrat», ha publicat un preciós número extraordinari de 'l seu periódich de Janer, consagrat á la memoria de 'l difunt Bisbe Dr. Morgades. Conte treballs de distingits Prelats y de escriptors notables.

—Diumenje passat hi hagué Junta General en l' Institut obrer graciense. Van ser aprobats los comptes y 's va reelijir la Directiva facultantla per designar los socis que han d' ocupar alguna vacant que hi ha. Tot va anar be. La secció va durar uns 20 minuts.

Imp. de Ramón Pujol. — Tallers, 45, Barcelona.

NUEVO INVENTO

Clavijas por presión «Sistema Terraza» — Aplicables á todos los Instrumentos de cuerda.

Patente Española núm. 24,143. — Adición núm. 25,879 Patentes de invención en Alemania, Italia y Francia.

Debido á este nuevo y utilísimo procedimiento se han procurado salvar las deficiencias de todas las clavijas conocidas.

Pídanse catálogos.

De venta en las principales guitarrerías y almacenes de música de España.

DIRECCIÓN Y ADMINISTRACIÓN GENERAL EN ESPAÑA

M. MORA

CALLE FÉLIX PIZCUETA, 1. — VALENCIA.

Representante en esta plaza:

JOSÉ MARIA POUS, San Pablo, 15.

Gran establencimieto de música

Instrumentos, pianos y armòniums, de

❁ JUAN AYÑÉ ❁
FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22. — BARCELONA

En esta casa se halla de venta la obra de gran éxito

A PAÍSES DESCONOCIDOS

Precio de los principales números de música:

Terceto de los Polismans.	2	ptas.
Duo de los carteros.	2'50	»
Coro las Violetas.	2'50	»

~~~~~ Especialidad en pianos de alquiler. ~~~~~
Guitarras desde 5 pesetas.

LA GRESHAM

Compañía inglesa de seguros de vida
fundada en Londres en 1848.

Oficina en Barcelona:

PLAZA DE CATALUÑA, 39

ARCHIVO LÍRICO-DRAMÁTICO
Y COPISTERÍA DE

Francisco Pérez Pol

Calle de Roig, nú n. 24. — BARCELONA